

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 7 năm 2020

Số 508

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người không tu sống theo chiều hướng phát triển của tâm đời có hữu ích gì không?
- 2) Muốn có hạnh đức tốt thì phải làm sao?
- 3) Sự thương nhớ do đâu hình thành ?
- 4) Quý yêu do đâu hình thành ?
- 5) Thâm tình đạo pháp do đâu hình thành ?
- 6) Tiến tới trong thanh tịnh là phải làm sao ?
- 7) Muốn giữ chữ tín thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 29-09-2002 10: 35 AM 1) Hỏi: Người không tu sống theo chiều hướng phát triển của tâm đời có hữu ích gì không? Đáp: Thừa người không tu sống theo chiều hướng phát triển của tâm đời cuối cùng phải bỏ xác ra đi mà không biết sẽ về đâu? Kệ: Khổ! Khổ! Khổ! nhiều mới thức tâm Tâm tu dứt khoát tự phân tâm Đường đời xoay chuyển tùy duyên thức Giải khổ giải mê tự tiến thâm.	Montréal, 30-09-2002 8: 35 AM 2) Hỏi: Muốn có hạnh đức tốt thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có hạnh đức tốt thì phải xây dựng. Kệ: Hạnh đức do tâm tự thức hồn Hành thông đời đạo duyên tình tốt Quý yêu Trời Phật tâm hành tiến Thanh tịnh quy hồi tự cảm yên.
Montréal, 01-10-2002 8 : 55 AM 3) Hỏi: Sự thương nhớ do đâu hình thành ? Đáp: Thừa sự thương nhớ do tập quán hình thành. Kệ : Thường niệm quy nguyên tâm quy hội Vững tâm bền chí tự khai hồi Khai thông trí tuệ quy thanh giới Chuyển thức phân hồn tự đến nơi.	Montréal, 02-10-2002 3 : 37 AM 4) Hỏi: Quý yêu do đâu hình thành ? Đáp: Thừa sự quý yêu do sự tận tình của hành giả. Kệ : Quý yêu bảo vệ chuyển vô cùng Ý thức thương yêu chỉ một vùng Thương nhớ vô cùng duyên đặt thức Tình thương đạo đức rõ vô cùng.
Montréal, 03-10-2002 8 : 50 AM 5) Hỏi: Thâm tình đạo pháp do đâu hình thành ? Đáp: Thừa thâm tình đạo pháp do sự tận tâm hành pháp hình thành. Kệ : Thực hành chất phác triển tâm linh Khó khổ do tâm tự sửa mình Trời Phật tận độ hướng triển trình Quy nguyên thiền giác tự thân mình.	Montréal, 04-10-2002 6 : 30 AM 6) Hỏi: Tiến tới trong thanh tịnh là phải làm sao ? Đáp: Thừa tiến trong thanh tịnh thì phải giải tỏa nội tâm. Kệ : Diệt tham tiến tới thanh bình tịnh Giải tiến quy nguyên đạt mỗi giềng Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Hành thông giải quyết chung đường tiến.
Montréal, 05-10-2002 4 : 55 AM 7) Hỏi: Muốn giữ chữ tín thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn giữ chữ tín thì phải thành thật và trật tự. Kệ : Trung tín trật tự việc tối cần Thực hành tiến tới tự phân lần Ân cần xây dựng rất chuyên cần Tự giác tự minh chuyển góp phần.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 3

Hồi tưởng Cha Lành tâm thức giác
Tĩnh tâm minh xét lý phân bản
Chánh đường tâm đạo thanh đồng tiến
Tâm tưởng sự thành trí phát quang.

Phát quang chơn lý tự bản
Tình thương cao đẹp Cha ban chơn tình
Khai thông phát triển do mình
Quy hình vạn trạng chơn tình bên trong
Diễn khai mở xuất một vòng
Tự tòng chơn giác lắng trong chơn tình
Xét đi xét lại một mình
Thanh tâm đạt pháp tự mình lấy lòng
Khoan hồng quảng đại thanh tòng
Hòa đồng các giới muôn vòng triển khai
Tứ sanh sanh tử an bài
Học rồi lại tiến tiến hoài không ngưng
Trí tâm dứt khoát vui mừng
Biết mình biết họ biết chừng nào đi
Đi vào thẳng cảnh uy nghi
Nội tâm sẵn có thực thi đạo lành
Bền tâm vững chí thực hành
Tuy không mà có đạt thành vô vi
Không còn tạo cảnh sân si
Bình tâm hóa giải thân thì mới yên
Căn cơ sáng suốt nối liền
Hành trình học hỏi tùy duyên Phật Trời
Thế gian cha mẹ ở đời
Thiên đàng Trời Phật mở lời dạy tu.

Montreal, ngày 25-1-1980

“Hồi tưởng Cha Lành tâm thức giác”: Hằng ngày, chúng ta có cơ hội hồi tưởng đến Đấng Cha Lành sanh chúng ta. Hồi xem chúng ta ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu? Chúng ta có nguồn cội, có nơi sanh, trụ, hóa ở thế gian, rồi ly khai, từ giã. Có đi mới có đến, chúng ta sống trong định luật sanh, lão, bệnh, tử. Có đến thì tự nhiên chúng ta phải có đi. Chúng ta từ

bên trên xuống, rồi đây chúng ta sẽ trở về nơi nguồn cội. Tâm chúng ta hồi tưởng, tìm tòi rõ Đấng Cha Lành.

“Tĩnh tâm minh xét lý phân bản”: Tâm chúng ta càng ngày càng tĩnh. Càng tu tâm càng ổn định. Càng tu càng tĩnh giác. Biết được nguồn cội chúng ta ở đâu đến đây?

“Chánh đường tâm đạo thanh đồng tiến”: Đường đường chánh chánh sống với tâm đạo, với sự quân bình của nội tâm. Với sự nhẹ nhàng, thiện cũng như ác, đời cũng như đạo, tìm hiểu và hướng về nhẹ nhàng để đi lên.

“Tâm tưởng sự thanh trí phát quang”: Khi được nhẹ nhàng, tâm chúng ta vừa tưởng đến sự việc là chúng ta thấy sự việc đó rồi. Đó, chúng ta có thể đi lên trở về nguồn cội. Trí chúng ta sáng suốt nhẹ nhàng hiểu biết phát quang.

“Phát quang chơn lý tự bản”: Khi chúng ta phản xét sáng suốt chơn lý. Có đến là có đi, có đi là có đến.

“Tình thương cao đẹp Cha ban chơn tình”: Chúng ta mới thấy rõ tình thương chơn tình cao đẹp của Cha. Chúng ta đang sống rõ ràng trong tình thương cao đẹp của Thượng Đế. Ngài ban chơn tình, diu dắt chúng ta từ giờ phút khắc, ban sự sống an vui trong nội tâm, tìm sự cao siêu nguồn cội trở về cảnh đời đời.

“Khai thông phát triển do mình”: Khai thông và phát triển, chính chúng ta hành tiến mới có sự khai thông và phát triển. Các bạn thấy lúc ban đầu muốn nghiên cứu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, ai cũng nghiên cứu sơ qua thôi, nhưng mà trong thực hành rồi các bạn mới thấy. Phải chính các bạn làm, các bạn mới phát triển, các bạn mới khai thông.

“Quy hình vạn trạng chơn tình bên trong”: Tại sao ngồi một đồng đó mà phát triển khai thông? Ngồi thiền một đồng đó rồi cuộc hành giải trong nội tâm của các bạn, các bạn mới thấy rõ mình càng ngày

càng thanh tịnh, càng ngày càng yên ổn, càng ngày càng chịu khó hơn. Nửa đêm nửa hôm các bạn dậy, lo tu thiền để sửa chữa tâm tư, lo sửa chữa thân kinh não hốc để đi đến nhẹ nhàng và dễ dãi hơn.

Các bạn phải trở về căn bản, mới thấy ánh sáng mẫu nhiệm trong nội tâm của nó.

“*Diễn khai mở xuất một vòng*”: Bộ đầu các bạn được rút trên đó, mở xuất một vòng, được rút riu riu, rút rút tăng tăng đi lên đó, còn người thì được chuyển một vòng đi đây đi đó.

“*Tự tòng chơn giác lắng trong chơn tình*”: Khi chúng ta xuất ra, thấy cảnh nào cũng ổn định. Giác là ổn định, lắng trong, thấy sự thật bên trên sẵn có.

“*Xét đi xét lại một mình*”: Thâu đêm sau khi các bạn công phu rồi, người thấy đi đây đi đó. Người thấy cảnh này cảnh nọ. Người thấy tâm hồn ổn định. Người thấy càng ngày bớt bệnh hoạn, càng được nhẹ nhàng, trong tâm càng ngày càng mở, trí càng ngày càng sáng suốt. Xét đi xét lại một mình, chính chúng ta phải làm để chúng ta thấy.

“*Thanh tâm đạt pháp tự mình lấy lòng*”: Tâm chúng ta càng ngày càng nhẹ nhàng. Đạt được pháp. Biết được sai trái. Biết được gian trá lừa dối biếng của mình. Chính bản thân mình đã tạo cho mình u ơ chậm tiến, vớ vẩn, do sự ngu muội, sự tầm tối sẵn có của mình. Cho nên chúng ta tìm hiểu để tu tiến.

“*Khoan hồng quảng đại thanh tòng*”: Chúng ta phải tự tha thứ, rồi tìm hiểu lấy sự sai quấy của

chúng ta. Tâm tư chúng ta càng nói rộng ra thì càng thấy sự sai lầm hầu có thể tiến theo đường sáng suốt đi lên.

“*Hòa đồng các giới muôn vòng triển khai*”: Nơi nào chúng ta cũng có thể phát triển được khi thanh điển hòa với các giới.

“*Tử sanh sanh tử an bài*”: Trong cái định luật có tử có sanh, có sanh có tử, an bài cho cuộc đời của chúng ta, thì học rồi lại tiến.

“*Học rồi lại tiến tiến hoài không ngưng*”: Cứ tiến mãi, tiến mãi. Cho nên, chúng ta có thể đi đến vô cùng tận là vậy.

“*Trí tâm dứt khoát vui mừng*”: Trí tâm chúng ta dứt khoát rồi, vui mừng. Chúng ta hiểu ta và đường lối để tự tu tự tiến.

“*Biết mình biết họ biết chừng nào đi*”: Biết rõ sự sai trái, hiểu sự cấu trúc của chúng ta. Tiểu thiên địa này do đâu tạo ra, có những gì? Khi chúng ta hiểu được thì thấy mọi người cũng như nhau thôi. Khi mình cảm sự việc rồi thì quy lại có một đường lối mà thôi. Biết chừng nào chúng ta sẽ dứt khoát mà trở về nguồn cội.

“*Đi vào thẳng cánh uy nghi*”: Đi vào trong cái nơi đẹp nhất trong tâm hồn của chúng ta.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho Ba của bạn đạo Đinh Văn Trần là ông Đinh Văn Minh, sanh năm 1934 tại Bình Định, Việt Nam. Mất lúc 5g50 sáng ngày 11 tháng 7 năm 2020 tại xã Long Phước, huyện Long Thành, tỉnh Đồng Nai, Việt Nam. Hưởng thọ 86 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Đinh Văn Trần (cùng vợ là bạn đạo Hoàng Ngọc Thuyền Quyên và các con ở Vancouver, Canada) thành kính cảm tạ quý bạn đạo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

H, ngày 10/6/2002

Kính thưa Đức Thầy,

Con vui mừng gởi tin đến Đức Thầy là con đã được thoát nạn trong phiên tòa xử ngày 30/5. Trước ngày xử con đã phải thay đổi luật sư hai lần vì họ nhận tiền mà không làm việc nhưng khi xong mọi chuyện nghĩ lại cũng là do ý Bề Trên cho con may mắn gặp luật sư tận tình biện hộ và sự cứu độ của Đức Thầy! Trong phiên xử họ đã đưa ra cuốn video tape của người đàn bà cảnh sát giả dạng khách để buộc tội con là “contact với children” nhưng ông luật sư đã chứng minh với quan tòa là khi đưa bé bước vào cửa thì con đã lập tức quay lưng bước vào phòng không có mặt tại văn phòng... Video tape không có hình ảnh và giọng nói của con sau khi đưa bé bước vào nên quan tòa đã xử con vô tội. Còn vấn đề thứ hai “không treo băng hiệu của tòa”. Cảnh sát quay phim video tape có tờ giấy “sign” của tòa còn cửa phòng con ở thì không phải có “sign” nên họ đã vô cớ buộc tội con không đúng! Còn hai cái “signs” của tòa ra lệnh “order” cho con thì người thư ký lại không “order” nên ông tòa ra lệnh cho con sau phiên xử phải ra tiệm “sign” để đặt băng hiệu phải dán lên cửa vô đường và luôn cả chỗ con ở. Con đã tuân theo thực hành đúng luật! Đúng như Đức Thầy nói “họa vô đơn chí”, chuyện của con là do người quản chế và những người đại diện làm việc cho tòa đã sắp xếp để hãm hại con nhưng con

đã hiểu mọi chuyện đã xảy ra là do ý Bề Trên muốn con phải tu hành đúng đắn và đạo đức hơn trong tương lai...

Tuy thoát nạn kỳ này nhưng biết vẫn phải cẩn thận hơn cho đến ngày con thật sự được tự do... Hôm tòa xử con biết có sự hiện diện và cứu độ của Đức Thầy nên đã cảm nhận được luồng điện Thanh Tịnh.

Con viết thư này để cảm tạ ơn cứu độ của Đức Thầy, con sẽ cố gắng thực hành theo lời chỉ dạy của Đức Thầy.

Kính thương,

Con

M B

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 15/6/2002

M B,

Thầy vui nhận được thư con báo tin sự thành quả của cuộc xử đã gỡ được một phần và con đã thấy rõ những người đã cố ý hại con, nhưng đối với người thật tâm tu, thì lần lần mọi sự sẽ được bình an, lần này con được cơ hội hiểu rõ giá trị của sự tu là vô cùng. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Cảnh thanh khó trở lộn về
Sân si động loạn muôn bề bao vây
Nghĩa ân quên cả ông Thầy
Quên ngày tái ngộ tự rầy nội tâm
Mặt mày ủ rũ tối tăm
Muốn ăn muốn giết vẫn lầm đường đi
Tự mình tạo cảnh suy vi
Khó mà thăng tiến khó vì chúng sanh
Ăn năn hối cải thực hành
Trở về thực chất hồi sanh vô cùng
Chẳng còn giữ lối bít bùng
Chẳng còn động loạn sống vùng đảo điên
Tự hành tâm thức tiến xuyên
Từ đời qua đạo nối liền cảm giao
Một vì phân thứ thấp cao
Không hòa là một ước ao đủ điều
Cha thương Cha bảo rất nhiều
Con thương con phải hành nhiều hơn Cha
Hòa tan chỉ có một nhà
Trong con có sẵn con hòa tiến lên
Cha Trời vẫn sống vững bền
Nương theo đời đạo tạo nền giác tâm
Siêu âm siêu lý giải thâm
Giúp con tiến hóa tự tầm đường đi

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

22. CHUYỆN CON CHÓ (Tiền Thân Kukkura)

Những con chó lớn lên...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, Thế Tôn đã kể về việc làm lợi ích cho bà con. Câu chuyện sẽ được trình bày trong Chương mười hai, Tiền thân Bhaddasala (số 465). Để xác chứng lời dạy này, bậc Đạo Sư kể chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta đang trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát do duyên hành động lợi ích cho bà con như vậy, được sanh làm con chó đầu đàn rất thông minh, sống trong một nghĩa địa lớn với đàn chó hàng trăm con vây quanh.

Một hôm, vua ngự lên xe được trang hoàng đẹp đẽ, được kéo bởi những con ngựa Sindh giống quý, đi đến khu vườn, trọn ngày vui chơi tại đây, và khi mặt trời lặn, vua mới trở về thành. Yên cương của xe vẫn mắc vào xe, và quân hầu để xe trong sân hoàng cung trọn đêm. Ban đêm, trời mưa, yên cương bị ướt. Các con chó nhà vua thuộc nòi giống tốt, từ trên lầu đi xuống, nhai ăn da và dây cương chiếc xe ấy. Hôm sau, họ báo cáo với vua:

- Thưa Thiên tử, từ những miệng cống chui vào, các con chó đã nhai ăn da và dây cương chiếc xe.

Vua nổi giận, ra lệnh giết tất cả chó mà họ thấy được. Từ đây trở đi, khởi lên tai nạn lớn cho loài chó. Chúng chạy trốn vào nghĩa địa và đến bên cạnh Bồ Tát. Bồ Tát hỏi:

- Các con tụ họp đông ở đây vì duyên có gì?

Chúng đáp:

- Trong nội thành, da và dây cương của chiếc xe vua bị chó nhai ăn. Vua tức giận ra lệnh tàn sát chúng con. Nhiều anh em con bị giết hại. Cuộc khủng bố lớn đã khởi lên.

Bồ Tát suy nghĩ: “Tại một chỗ được bảo vệ như vậy, các con chó ở ngoài không có cơ hội để vào. Đây là việc làm của đàn chó giống tốt trong nội cung. Nay những con có tội không gặp việc gì, còn những con vô tội lại bị giết. Ta hãy cho vua thấy những con chó có tội kia và cứu mạng sống cho bà con vô tội của ta.”

Bồ Tát an ủi:

- Các con chó sợ, Ta sẽ làm cho các con hết sợ hãi. Hãy chờ ở đây cho đến khi Ta yết kiến nhà vua.

Rồi ngài hướng tâm đến các Ba-la-mật, đặt hạnh từ bi lên hàng đầu, ngài nguyện: “Không một ai dám quăng đá hay gây để hại ta”. Rồi Bồ Tát một mình đi vào thành.

Sau khi ra lệnh sát hại các con chó, vua ngồi một mình trong pháp đình. Bồ Tát đi đến đây, nhảy thẳng đến dưới chỗ ngồi của vua. Các người hầu cận của vua cố gắng hết sức đuổi ra, nhưng vua ngăn lại. Bồ Tát nghỉ một lát, từ dưới ghế đi ra, đánh lễ vua rồi hỏi:

- Có phải Đại vương sai giết hại các loài chó?

- Phải, chính ta.

- Lỗi của chúng là gì, thưa bậc nhơn chủ?

- Chúng nhai ăn đồ da phụ tùng và dây cương ở xe của ta!
- Ngài có biết những con nào đã ăn đồ da không?
- Ta không biết.

- Không biết những con chó nào đã ăn đồ da, lại ra lệnh giết, như vậy không phải lẽ, thưa Đại Vương.
- Vì các con chó đã ăn đồ da ở xe ta, nên ta ra lệnh tàn sát tất cả con chó thấy được.

(còn tiếp)

